

B92 »Info »Vesti »Organizovani kriminal
15. mart 2005. | 10:22 -> 19:35 | Izvor: B92, Beta

Mihajlov: Ne sećam se, ne znam...

Beograd - U utorak je nastavljeno suđenje optuženima za ubistvo Zorana Đinđića svedočenjem Dejana Mihajlova i Dušana Mihajlovića.

Sekretar Vlade Srbije Dejan Mihajlov izjavio je pred Specijalnim sudom da ne zna ko je ubio republičkog premijera Zorana Đinđića i da je saopštenje Demokratske stranke Srbije iz maja, kojim je od predsednika Srbije Borisa Tadića i tadašnjeg republičkog premijera Zorana Živkovića zatražio da kažu ko je ubio Đinđića, bilo samo deo političke borbe, jer je saopštenje dato tokom predizborne kampanje.

Mihajlov je rekao da ih je na takvo saopštenje navela izjava majke ubijenog premijera Mile Đinđić, koju je ona navodno dala nedeljniku Evropa, da su njenog sina „ubili njegov”.

„Ćutali su i kada su ubijali premijera”, pisalo je u saopštenju DSS-a, koje je Mihajlov pročitao 17. maja 2004. na iznenadno sazvanoj konferenciji za štampu: „Znali su ko je doneo odluku da se Đinđić ubije i znali su ko ga je ubio. Đinđićeva majka to jasno kaže: 'Mog sina su ubili njegovi i jedan bivši ministar jasno mi je to rekao.' Šta još nije jasno u majčinim rečima, šta nije jasno u držanju supruge ubijenog premijera, koja u svoju kuću više ne prima gotovo nijednog od najbližih Đinđićevih saradnika, koji su ga prodali, a možda uradili i nešto gore. Neka Živković i neka Tadić dobro razmisle s kim su, kako su i za čiji račun vodili prošlu vladu i svoju stranku. Da li su se zaista odrekli bivših partnera?! Jesu li se borili da ovladaju strankom ili da se odreknu metoda, ciljeva i društva u kojem je ta stranka bila i s

kojim je društvom upravljala Srbijom. To neka Srbija odluči na ovim izborima! Neka im po drugi put pokaže da li više veruje njima ili nama... Neka kažu Srbiji ko je ubio predsednika njihove stranke i premijera, ako zaista misle da se odmaknu od ubica. Ako neće oni – mi hoćemo. U tome nas neće sprečiti ni optužbe, ni galama, ni pretnje, ni jeftina demagogija, ni sramotna zloupotreba bola porodice Đinđić”, obećao je pisac saopštenja.

Podsećamo, majka ubijenog premijera demantovala je tu izjavu, uz ocenu da je reč o vrhuncu drskosti, kojom se vređa pamet srpskog naroda i pravi cirkus od smrti njenog sina. Na konstataciju sudija Kljajevića da sadržaj takve izjave može upućivati na krivično delo neprijavlivanja krivičnog dela, Mihajlov je negirao da je saopštenje imalo tu dimenziju, potvrdivši da je to bio deo predizborne kampanje. Cilj saopštenja bio da se stvori pravni ambijent kojim bi se brže došlo do istine. Iako se iz saopštenja nagoveštavalo da će, ako izostane reakcija Tadića i Živkovića, on objasniti ko su ubice premijera, danas je rekao da nema saznanja o tome.

On je rekao da je učestvovao u pisanju saopštenja u Informativnoj službi DSS, ali manje od godinu dana kasnije ne seća se sa kim je to saopštenje pisao.

Mihajlović: Bilo je jasno

Bivši ministar unutrašnjih poslova Srbije Dušan Mihajlović rekao je pred Specijalnim sudom da mu je, posle incidenta kod hale Limes, bilo jasno da je reč o atentatu na premijera.

Mihajlović je u svedočenju naveo da je tadašnji republički tužilac Siniša Simić smatrao da nema dovoljno dokaza da se podnese krivična prijava za atentat i da je zatražio od policije da prikupi još dokaza dok je Dejan Milenković Bagzi u pritvoru.

Bivši ministar policije, je odgovarajući na pitanja advokata, kazao da MUP protiv Milenkovića tada nije podneo krivičnu prijavu, jer se poučen iskustvom, plašio da je tužilaštvo ne odbaci.

Govoreći o protestu JSO u novembru 2001. godine, Mihajlović je kazao da je cilj bio da se na vlast dovedu „patriotske snage”, dodavši da je Vlada Srbije tada pristala na truli kompromis, koji je značio

smenu rukovodilaca DB Gorana Petrovića i Zorana Mijatovića. „Iza pobune su stajali Ulemek, Spasojević i Ljubiša Buha. To je bila osveta zbog hapšenja Spasojevića i intervencije policije u Kuli i Stupici prema Legiji”.

On je dodao da u tom trenutku nije moglo drugačije da se uradi, pošto nije bilo jedinice koja je mogla da se suprotstavi JSO-u. Mihajlović je naveo da je policija imala informacije da su Spasojević i Ulemek tokom pobune preko Borislava Mikelića održavali kontakte sa šefom vojne bezbednosti generalnom Acom Tomićem.

Mihajlović je dodao da je hapšenje braće Banović bio samo izgovor za protest. On je kazao da je Spasojević dao novac da se kupi stan u Novom Sadu tadašnjem komandantu JSO Dušanu Maričiću.

Odluku da se Miloradu Ulemeku, Franku Simatoviću i Jovici Stanišiću da obezbeđenje JSO, doneo je komandant jedinice Dušan Maričić, pozivajući se na tradiciju jedinice, izjavio je Mihajlović.

On je naveo da bi i on prihvatio tu odluku, da je pitan, jer „nije imao ništa protiv s obzirom na poslove koje su oni obavljali”.

Mihajlović je objasnio da Maričićevim aktom o obezbeđenju nije bio obuhvaćen Dušan Spasojević, već je šef zemunskog klana obezbeđenje dobio od Ulemeka.

Bivši ministar policije je demantovao da mu je Čedomir Jovanović dao nalog da se da obezbeđenje Dušanu Spasojeviću.

Mihajlović je istakao da je za Dušana Spasojevića, prvi put čuo kada je došao u MUP Srbije, dodavši da je vođa zemunskog klana, prema policijskim nalazima odgovoran za otmicu biznismena Milorada Miškovića.

On je dodao da su kriminalci u završnoj fazi, procenili da će ubistvom Đinđića sprečiti borbu protiv organizovanog kriminala.

„Kada je Ljubiša Buha progovorio, raspisana je ogromna nagrada za njegovu likvidaciju. Spasojević je tada išao do svih njihovih zajedničkih poznanika, govoreći im da se distanciraju od Čumeta jer je on otpisan”.